

The Resurrection was *not* on Sunday

<https://kantora.eu/index/uncategorised/v-zkresenieto-ne-e-bilo-v-nedelya.html>

Възкресението не е било в неделя

ОТ

Хърбърт У. Армстронг

Тази книга не трябва да се продава. Тя представлява безплатна образователна услуга в обществен интерес, публикувана от Световната Църква на Бога.

ЗА КОРИЦАТА

Това е Голгота, Мястото на черепа, на което бе разпнат Исус Христос, Спасителят на света. Естествените пещери в този малък хълм извън стените на Йерусалим придават вид на очи, а под скалната стена, построена от арабите, има още един набор от зеещи дупки, представляващи носа и устата - оттук и името на хълма. Непосредствено вляво се намира Градинската гробница, принадлежала някога на Йосиф от Ариматея, където е погребан Исус.

Снимка: Good News

Бил ли е Исус три дни и три нощи в гроба, както Той казва в От Матея свето Евангелие 12:40?

Можете ли да преброите три дни и три нощи между изгрев слънце на Разпети петък и залез слънце на Великден?

Днес е разпространена версията, че Исус е разпнат в петък и Възкресението е станало по изгрев слънце на Великден.

Малко ревностни християни някога са се замисляли да оспорят или докажат традиционната версия "Разпети петък - Великден". Библията обаче учи да се доказва (тества) всяко нещо. И вие буквално можете да останете изумени от доказателството, което ще получите.

За *доказателството* има само един надежден авторитет, единствен исторически запис - Библията.

Традиция без доказателство

Липсват свидетели на Възкресението. Дори т. нар. "апостолски отци" нямат друг източник на информация, освен този запис, който днес е достъпен и за нас - Библейското откровение. Следователно всяка традиция, която противоречи на Божието откровение, трябва да бъде отхвърлена.

Какви са записаните факти?

Съмняващите се фарисеи искали от Исус знак - свръхестествено доказателство - което да ги убеди, че той е Месията.

Исус отговаря: "... лукав и прелюбодееен род иска личби; но личба няма да му се даде, освен личбата на

пророк Иона; защото, както Иона беше в утробата китова три дни и три нощи, *тъй и Син Човеческий ще бъде в сърцето на земята ТРИ ДНИ И ТРИ НОЩИ*" (От Матея свето Евангелие 12:39-40).

Сега помислете за огромното значение в тези думи на Исус.

Той изрично заявява, че единственият знак, който ще даде, че е Месия, е че ще прекара три дни и три нощи в скален гроб в "сърцето на земята".

Значението на знака

Фарисеите, отхвърлящи Исус, настояват за доказателство. Исус им предоставя само едно доказателство. Това не е фактът на самото Възкресение. Доказателството е в продължителността на времето, което Той ще прекара в гроба, преди да възкръсне.

Помислете какво означава това! Исус позовава твърдението си, че е наш Спасител на това, че ще остане точно три дни и три нощи в гроба. Ако остане три дни и три нощи в земята, Той ще се докаже като Спасител - но ако се провали в този знак, Той трябва да бъде отхвърлен като самозванец!

Нищо чудно, че Сатаната е накарал невярващите да се присмиват на историята на Иона и "кита"! Нищо чудно, че дяволът е създал традиция, която *отрича, че Исус е Месията!*

Дилемата на висшите критици

Това единствено свръхестествено доказателство, дадено от Исус, че е Месия, силно притеснява

привържениците на висшия критицизъм. Опитите им да обяснят въпросното доказателство за божествеността на Христос са крайно нелепи. Но те трябва да го обяснят, защото иначе тяхната традиция "Разпети петък - Великден" се срина.

Един критик казва: "Разбира се, ние знаем, че Исус всъщност е бил в гроба само половината от времето, което е смятал, че ще прекара там!" Някои тълкуватели се опитват да ни накарат да повярваме, че "на гръцкия език, на който е написан Новият Завет, изразът "три дни и три нощи" означава три *периода* от време, било то през деня или през нощта".

Те добавят, че Исус е бил положен в гроба малко преди залез слънце в петък и е възкръснал при изгрев слънце в неделя - това са две нощи и един ден.

Тълкуванието на Библията

Дефиницията на Библията за продължителността на "нощите и дните" е проста.

Дори същите тези висши критици признават, че на еврейския език, на който е написана книгата на Иона, изразът "три дни и три нощи" означава период от 72 часа - три дни от по дванадесет часа и три нощи от по дванадесет часа.

Обърнете внимание на Книга на пророк Иона 2:1: "И биде Иона в утробата на тоя кит *три дни и три нощи*". Това, признават те, е период от 72 часа. И Исус ясно казва, че както Иона прекарва три дни и три нощи в корема на голямата риба, така Той ще прекара същото време в гроба.

Както Иона бе в "гроба" (виж препратка, Книга на пророк Иона 2:2) в продължение на 72 часа, след което бе

свръхестествено възкресен от Бог, като бе повърнат от утробата на кита, за да стане спасител на Ниневия, така и Исус трябва да прекара 72 часа в гроба преди да бъде възкресен от Бог, за да се превърне в Спасител на света.

Знае ли Исус колко часа има в "деня" и в "нощта"? Исус отговаря: "Нали дванайсет часа има в деня? Който ходи дене, не се препъва, защото вижда светлината на тоя свят" (От Йоана свето Евангелие 11:9-10).

Обърнете внимание на дефиницията на Библията относно израза "третия ден". Текст след текст ни се казва, че Исус възкръсва на третия ден. Забележете как Библията определя времето, необходимо за изпълнение на "третия ден".

В Първа книга Моисеева - Битие 1:4 четем: "Видя Бог, че светлината е добро нещо, и отдели Бог *светлината* от *тъмнината*. *Светлината* Бог нарече ден, а *тъмнината* - нощ. Биде вечер [мрак], биде утро [светлина] - *ден един*... Биде вечер [мрак], биде утро [светлина] - *ден втори*. Биде вечер [сега три периода на тъмнина, наречени *нощ* - три нощи], биде утро [сега три периода на светлина, наречени *ден* - три дни] - *ден трети*" (Първа книга Моисеева - Битие 1:4-13).

Тук имаме единствената дефиниция на Библията, която обяснява и отброява времето, включено в израза "третия ден". Той включва три тъмни периода, наречени "нощ", и три светли периода, наречени "ден" - три дни и три нощи, и Исус казва, че те съдържат дванадесет часа за всеки период - общо 72 часа.

Какво не е наред?

Какво не е наред в тези съвсем обикновени думи на Исус? Откъде мъдрите и разсъдливи теолози *знаят*, че Исус е

бил разпнат на кръста на Разпети петък и е възкръснал на Великден?

Простичкият отговор е, че те не го знаят - защото това не е вярно! Това е само традиция - традиция, която сме научили от детството си и небрежно приемаме! Исус предупреждава за това, че "престъпвате словото Божие чрез преданието си" (От Марка свето Евангелие 7:13).

Разгледахме две свидетелства в Книгите на Матей и Иона, според които тялото на Исус ще прекара в гробницата три дни и три нощи - период от време ясно определен в Писанията като 72 часа. Нека сега разгледаме четири други свидетелства от Писанията, които доказват същото.

Обърнете внимание на От Марка свето Евангелие 8:31: "И начена да ги учи, че Син Човечески трябва много да пострада, да бъде отхвърлен от стареите, първосвещениците и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да възкръсне".

(Ето нещо, което ще стане ясно дори на второкласник). Ако Исус е бил убит в петък и е възкръснал *след* един ден, Възкресението щеше да се случи в събота вечерта. Ако Той е възкръснал след два дни, Възкресението щеше да се случи в неделя вечерта, а ако бе възкръснал след три дни - тогава Възкресението щеше да бъде в понеделник вечер!

Разгледайте внимателно този текст. Според никакъв закон на аритметиката не можете да определите по-малко от пълни 72 часа - три дни и три нощи - до Възкресението, което се случва три дни *след* разпването. Ако Исус е бил в гроба само от залеза в петък до изгрева на неделя, тогава този текст трябва да бъде откъснат от вашата Библия, или в противен случай трябва да отхвърлите Исус Христос като измамник! Ако Той е възкръснал *след* три дни, може да са изминали повече от 72 часа, но не и секунда по-малко.

Сега прочетете От Марка свето Евангелие 9:31: "... и ще Го убият, и на *третия ден след* убиването ще възкръсне". Периодът от време, описан тук, трябва да бъде между 48 и 72 часа. Той не може да бъде и секунда повече след 72-ия час, и Исус все още възкръсва на третия ден. И той не може да е от залеза на петък до изгрева на неделя, защото това са само 36 часа, които ни водят до средата на втория ден, *след* като Той е убит.

В От Матей свето Евангелие 27:63 Исус е цитиран, когато казва: "... подир три дни ще възкръсна". Това не може да бъде определено като по-малко от 72 пълни часа.

От Йоана свето Евангелие 2:19-21 казва: "Исус им отговори и рече: разрушете тоя храм, и в три дни ще го въздигна... Той обаче говореше за храма на тялото Си". Да се въздигне три дни, след като е разпнат и погребан, не може да бъде повече от 72 часа.

Ако приемем всички свидетелства на *Библията*, трябва да заключим, че Исус е бил точно три дни и три нощи - три пълни денонощия от по 24 часа - тоест 72 часа в гроба, или единственото свръхестествено доказателство, което Той е дал ще се провали.

Точният час в деня на Възкресението

Сега обърнете внимание на следния факт: за да бъде три дни и три нощи - 72 часа - в гробницата, нашият Господ е трябвало да бъде възкресен точно по същото време на деня, когато тялото му е било погребано.

Нека осмислим този много важен факт.

Ако можем да открием точния час на погребението, значи сме открили и точния час на Възкресението. Ако погребението, например, е било при изгрев слънце, то за да

остане тялото още три дни и три нощи в гробницата, Възкресението също е трябвало да се случи при изгрев слънце три дни по-късно. Ако погребението е било по пладне, значи и Възкресението е станало по пладне. Ако погребението е било по залез слънце, Възкресението също се е случило по залез слънце три дни по-късно.

Денят на разпятието се нарича "подготовката" или денят преди Велика събота (От Матей свето Евангелие 27:62; От Марка свето Евангелие 15:42; От Лука свето Евангелие 23:54). Според Библията този ден свършва по залез слънце (Трета книга Моисеева - Левит 23:32).

Исус извиква скоро след "деветия час" или три часа следобед (От Матей свето Евангелие 27:46-50; От Марка свето Евангелие 15:34-37; От Лука свето Евангелие 23:44-46).

И все пак Исус е погребан преди края на същия ден - преди залез слънце (От Матей свето Евангелие 27:57; От Лука свето Евангелие 23:52-54). В От Йоана свето Евангелие 19:42 четем: "Там положиха Исуса, поради петъка иудейски...". Според законите, спазвани от евреите, всички трупове трябва да бъдат погребани преди началото на съботния празничен ден. Следователно Исус е бил погребан преди залез слънце в същия ден, когато е умрял. Той умира малко след три часа следобед.

Затова - забележете внимателно - погребението на Христовото тяло е било в късния следобед! Било е между 15:00 ч. и залез слънце, както доказват тези Писания.

И тъй като Възкресението е трябвало да се случи по същото време на деня три дни по-късно, Възкресението на Христос става не при изгрев слънце, а в късния следобед, близо до залез слънце. Колкото и потресаващ да е този факт, това е чистата истина, която се казва в Библията!

Ако Исус бе възкръснал по друго време на деня, Той не би могъл да бъде три дни и три нощи в гроба Си. Ако бе възкръснал по друго време на деня, Той не би успял да докаже чрез единствения знак, който дава, че е истинският Месия, Синът на Създателя. Или Исус е възкръснал почти в края на деня, близо до залез слънце, или Той не е Христос! Той залага Своето твърдение, че е Месия на този единствен знак.

Така че почитаната от толкова време традиция трябва да бъде разрушена.

Каква събота следва след Деня на разпятието?

Сега стигаме до забележка, която някои могат да повдигнат, но тя сама по себе си доказва истината. Може би сте забелязали, че Писанията казват, че денят след разпването е бил събота. Следователно, от векове хората сляпо приемат, че разпването е било в петък.

Виждаме и от четирите евангелия, че денят на разпятието се нарича "подготовката". Подготвителният ден за съботата. Но за коя събота?

Евангелието на Йоан дава категоричен отговор: "Това е подготовката на Пасха".

"... защото оная събота беше *велик ден*..." (От Йоана свето Евангелие 19:31).

Какво точно означава "велик ден"? Попитайте който и да е евреин! Той ще ви отговори, че това е един от годишните празници. Израилтяните спазват седем от тях всяка година - всеки от тях, наречен "събота"! Годишните "съботи" се падат на определени годишни календарни дати и в различни дни от седмицата в различни години, точно

както сега се спазват римските празници. Тези "съботи" могат да се паднат в понеделник, четвъртък или неделя.

Прегледайте следните текстове, за да видите, че всички годишни празници се наричат съботни дни: Трета книга Моисеева - Левит 16:31; 23:24, 26-32, 39.

От Матей свето Евангелие 26:2 казва: "Знаете, че подир два дни ще бъде Пасха, и Син Човеческий ще бъде предаден на разпятие". И ако прегледате тази глава, ще видите, че Исус е бил разпнат на *Пасха*!

И какво е Пасхата? В дванадесетата глава на Втора книга Моисеева - Изход ще намерите историята на оригиналната Пасха. Децата Израилеви убивали агнета и белязвали с кръвта им вратите и оградите на къщите си, и където била нанесена кръвта, Ангелът на смъртта *преминавал над* тази къща, пощадявайки я от смъртта. След Пасхата имало свещен събор или годишна "събота".

Обърнете внимание на датите: "В първия месец, на *четиринайсетия ден* от месеца, е ПАСХА Господня. А на *петнайсетия ден* от тоя месец е ПРАЗНИК..." (Четвърта книга Моисеева - Числа 28:16-17).

Пасхалното агне, убивано всяка година на 14-ти от първия месец, наречено "Абиб", е един вид Христос, Божият Агнец, който отнема греховете на света. Христос е нашата Пасха, пожертван за нас (Първо послание на св. ап. Павла до Коринтяни 5:7).

Исус е убит на същия ден, на който Пасхалното агне се коли всяка година. Той е разпнат на 14-ти Авиб, първият еврейски месец от годината. *Пасхата* е денят за подготовка за *празника*, годишната "събота", която се пада на 15-ти Абиб.

Тази "събота" може да се случи във всеки ден от седмицата. Много често се пада в четвъртък. Така например,

този "велик ден" събота се е падал в четвъртък през 1972, 1975, 1979, 1982, 1986 и 1989 г.

Еврейският календар показва, че в годината на разпването на Исус на 14-ти Абиб, денят на Пасхата, денят, в който Исус е бил разпнат на кръста, е бил *сряда*. А годишната "събота" се е падала в *четвъртък*. Това била "съботата", последвала деня, когато Йосиф от Ариматея погребал тялото на Исус в късния следобед на срядата. През тази седмица имало две отделни съботи!

В кой ден става Възкресението?

И така, кой ден от седмицата е бил денят на Възкресението?

Мария Магдалина и нейните спътнички идват на гроба на Исус в първия ден от седмицата (неделя) много рано, на разсъмване, когато слънцето тепърва започва да изгрява (От Марка свето Евангелие 16:2; От Лука свето Евангелие 24:1; От Йоана свето Евангелие 20:1).

Ето и текстовете, от които повечето хора предполагат, че Възкресението е било при изгрев слънце в неделя сутринта. Но те не казват това!

Когато жените пристигат, гробницата вече е отворена! В неделя сутринта, докато още е тъмно, Исус не е там! Забележете как ангелът казва: "Той възкръсна, няма Го тук" (виж От Марка свето Евангелие 16:6, От Лука свето Евангелие 24:6, От Матея свето Евангелие 28:5-6).

Исус *вече е възкръснал* при изгрев слънце в неделя сутринта! Разбира се, че е. Той става от гроба в късния следобед на предишния ден, близо до залез слънце!

И тъй като ни е известно, че Христос е погребан късно сряда следобед и че Възкресението се е случило по същото

време на деня три дни по-късно, сега вече знаем, че Възкресението на Христос е станало в късния следобед на съботата.

Съботният ден завършва при залез слънце. Възкресението се случва късно този ден, преди началото на първия ден от седмицата. Това въобще не е било неделно Възкресение. Било е съботно възкресение!

Изпълнил ли е Христос своя знак?

Всичко казано дотук се основава на предположението, че Исус е изпълнил единствения Си знак - бил е три дни и три нощи в гроба. Доказателствата се базират на твърдението на Исус преди разпването Му на кръста. Но някои от висшите критици ни уверяват, че Исус е направил грешка - че Той е бил в гробницата само наполовина от времето, което е очаквал да прекара там. Нека потърсим доказателство за това дали Исус наистина е прекарал в гроба толкова време, колкото е казал, че ще прекара.

В От Матейя свето Евангелие 28:6 Ангел Господен дава това свидетелство, което сега представяме като доказателство. "Няма Го тук: Той възкръсна, *както беше казал...*". И Той със сигурност не би възкръснал, освен ако Възкресението не се е случило в точното време, в което той е казал, че ще се случи! Така че имаме доказателството от Ангел Господен, записано в свещеното Божие Слово, че Исус наистина е изпълнил знака си - Той е бил три дни и три нощи в земята - и Той наистина е възкръснал в събота следобед, а не в неделя сутринта.

Друго доказателство, че Христос е бил в гроба за цялото време, което е казал, че ще бъде, откриваме в Първо послание на св. ап. Павла до Коринтяни 15:3-4: "Аз ви предадох най-напред онова, което бях и приел, че Христос

умря за греховете ни, *според Писанията*, че Той бе погребан и че на третия ден възкръсна, *според Писанията*".

Смъртта и погребението му са според Писанията - те не им противоречат.

Третият ден след погребението на Исус в сряда е съботата; трите пълни дни, прекарани в гроба, приключват в късния следобед на събота, точно преди залез слънце, а не в неделя сутринта.

През кой ден е разпятието на Исус?

Исус е разпнат на кръст в сряда, в средата на седмицата. Той умира малко след три часа следобед и е погребан преди залез слънце в сряда вечерта. Сега пребройте три дни и три нощи. Тялото му е било в сряда, четвъртък и петък вечер в гроба нощно време - три нощи. То също така е било там и през деня в четвъртък, петък и събота - три дни. Той възкръсва в късния следобед на събота, малко преди залез слънце, в същия час на деня, когато е погребан!

Показателно е, че в пророчеството на Даниил за "седемдесетте седмици" (Книга на пророк Даниила 9:24-27) се казва, че Исус "в половината на седмицата ще престане жертва". В това пророчество седемдесетте седмици стават седем години, а Христос "престава жертва" след три година и половина служение. Забележителен е фактът, че той "престава жертва" именно в средата на седмицата.

Опровергаване на възраженията

Някой със сигурност ще твърди, че От Марка свето Евангелие 16:9, казва, че Възкресението е било в неделя. Но ако прочетете цялото изречение, ще се убедите, че то

изобщо не казва това. Думата "възкръснал" е в минало време. Какво е състоянието на Исус рано през първия ден от седмицата? Казва ли се, че той "възкръсва" от гроба? Не, рано през първия ден от седмицата, когато се явява на Мария Магдалина, Той вече е възкръснал. Разбира се, че е! Той става от гроба още през късния следобед на предишния ден, така че естествено, че вече е възкръснал в неделя сутринта. Текстът по никакъв начин не опровергава другите текстове, които посочихме дотук.

Друг пасаж, който е може би объркващ, е От Лука свето Евангелие 24:21: "... но при всичко това днес е вече трети ден, откак стана това". "Това" всъщност включва всички събития, свързани с Възкресението - залавянето на Исус, предаването Му на съда, разпването Му на кръста и поставянето на печата и стражата пред гробницата през следващия ден, четвъртък. Проучете стиховете От Лука свето Евангелие 24:21, разказващи именно за "това", а също така и От Матей свето Евангелие 27:62-66. "Това" не е приключено, докато стражата не е поставена пред гробницата в четвъртък. В текста се казва, че неделя е третият ден, след като всичко е сторено. Неделя наистина е третият ден след четвъртък. Но това не е третият ден след петък, така че този текст не може да докаже, че разпването на Исус е станало в петък.

Има още едно окончателно доказателство на тази истина.

Жизнено важен текст, доказващ, че през тази седмица е имало две съботи, е объркан в почти всеки превод на Библията на английски език. Само версията на Ферар Фентън е вярна в тази си част.

Отворете на От Матей свето Евангелие 28:1. В разпространените версии в този стих се казва "in the end of the Sabbath" (и като мина събота) или "after the Sabbath"

(след събота). Забележете, че и двете версии използват единствено число - Sabbath (събота). Но на оригиналния гръцки език думата е в множествено число. Фентън го превежда правилно, като казва: "after the SABBATHS" (след съботите), въпреки че останалата част от стиха той не успява да преведе съвсем правилно. В бележка под линия към този текст той казва: "Гръцкият оригинал е в множествено число - съботи".

Според От Марка свето Евангелие 16:1, Мария Магдалина и спътничките ѝ не купуват аромати, за да помажат тялото на Исус, докато съботата не отминава. Те приготвят благовония и миро, след което си почиват в събота, както е според заповедта! (От Лука свето Евангелие 23:56)

Проучете внимателно тези два текста.

Има само едно възможно обяснение: след годишния "велик ден" събота, празник на Дните на безквасните хлябове - който се пада в четвъртък - тези жени купуват и приготвят ароматите си в петък, а след това си почиват през съботата от седмицата, както е според заповедта (Втора книга Моисеева - Изход 20:8-11).

Сравняването на тези два текста доказва, че през тази седмица е имало ДВЕ съботи, с един ден помежду им. В противен случай тези текстове си противоречат.

КІКЛІА

сѣрѣчь

КНИГИ СВЯЩЕННАГО ПИСАНІА

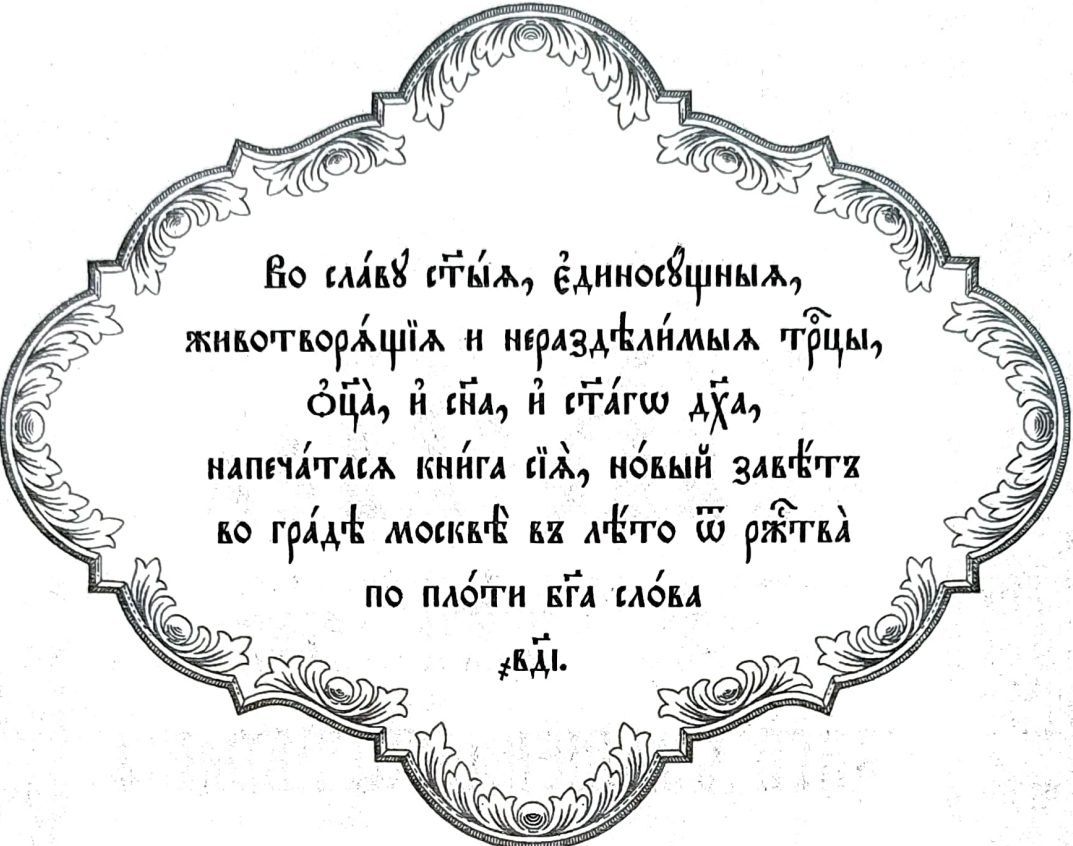

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ
ГОСПОДА НАШЕГО
ІІСУСА ХРІСТА

ПРАВИЛО СВЯТЫ

МОСКВА «КЛІ»

Во сла́вѣ сѣ́йшѣ, є́диносу́щныѣ,
животво́рящѣи и нераздѣ́лимыѣ тѣ́рцы,
о́ца, и́ сѣ́на, и́ сѣ́агѣ дѣ́ха,
напеча́тасѣ кнѣ́га сѣ́а, но́вый за́вѣтъ
во гра́дѣ москѣ́ въ ле́то ѿ рѣ́ткѣ
по плѣ́ти бѣ́а сло́ва
#вѣ́дѣ.

Рекомендовано к пуббликации
Издательским Советом Русской Православной Церкви

ИС 14-404-0313

БИБЛИЯ
Книги Священного Писания
Новый Завет Господа нашего Иисуса Христа
на церковно-славянском языке

М.: Правило веры, 2014. - 832с

Репринтное воспроизведение издания:

Новый Завет Господа нашего Иисуса Христа.

СПб.: Синодальная типография, 1886.

пристѣпль кз Пїлѣтѣ, проси тѣлесє Іисо-
 ва. Тогда Пїлѣтѣ повелѣ дѣти тѣло.
 И прїемль тѣло Іѡсифѣ, ѡбвиѣтъ є пла-
 щаницею чїстою, И положи є вх нѡвѣмѣх
 своѣмѣх грѡбѣ, єгѡже изсѣчє вх кѣмени:
 и возваливѣх кѣмень вѣлїи надъ двѣри грѡба,
 ѡидє. Бѣ же тѣ Марїа Магдалини и
 дрѣгѣа Марїа, сѣдѣщѣ прѣмѡ грѡба.
 (Зѣ. рѣі.) Во ѡутрїи же дѣнь, иже єсть
 по патцѣ, собравѣа архїерее и фарїсее
 кз Пїлѣтѣ, Глаголюще: гѡсподи, по ма-
 нѣхомѣ, іѣкѡ льстєцѣх ѡнѣх речє єще сѣи
 живѣх: по трїєхѣх днєхѣх востѣнѣ. Повели
 ѡубѡ ѡутвердїти грѡбѣх до трѣтїагѡ днє,
 да не кѣкѡ пришєдше ѡучнїцѣ єгѡ нѡщїю,
 ѡукрадѣтъ єгѡ, и рекѣтъ лѡдемѣх: востѣ
 ѡ мѣртѣвѣхѣх. И бѣдєтъ послѣднѣа лѣстѣ
 гѡрѣа пѣрѣвѣа. Речє же имѣх Пїлѣтѣ:
 имѣте кѣстѡдїю: идїте ѡутвердїте, іѣко-
 же вѣстє. Онї же шєдше ѡутвердїша
 грѡбѣх, знѣменающе кѣмень сз кѣстѡдїєю.

Глава ѿи. Зачѣло рѣі.

МАТЕЙ 28

ѿ **В**ѣчерѣхѣх же сѣвѣѡтнѣи * , свїтѣлющи
во єдїнѣ ѡ сѣвѣѡтѣхѣх, прїидє Марїа

*

по вѣчерїи же сѣвѣѡтнѣмѣх

Магдалина, и дрѹгаѧ Марїа, видѣти грѡбъ.
 И сѣ, трѣсѧ въстѧ велїи: ѡг҃лаз бо въ
 Гдѣнь сшѣдѧ съ нѣсѣ, пристѣпль ѡвали
 камена ѡ двѣрїи грѡба, и сѣдѡше на
 немъ. Бѣ же зракъ ѡг҃ъ ѡкѡ молиа, г҃ъ
 и ѡдѣлїе ѡг҃ъ бѣло ѡкѡ снѣгъ. Ѡ д
 страха же ѡг҃ъ сотрѣсѡшасѧ стрѣщїи,
 и въша ѡкѡ мѣртви. Ѡвѣщавъ же ѡг҃лаз, Ѣ
 рече женамъ: не бойтесѧ въ: вѣмъ бо,
 ѡкѡ Іиса распѡтаго ищете. Нѣсть здѣ: Ѣ
 воста бо, ѡкоже рече. прїидїте, видїте
 мѣсто, идѣже лежѧ Гдѣ. И скорѡ шѣдше з
 рцѣте оучинокѡмъ ѡг҃ъ, ѡкѡ воста ѡ
 мѣртвыхъ: и сѣ, вараѣтъ въ въз Галїлеи:
 тамъ ѡг҃ъ оўзрїте. Се, рѣкъ вамъ. И и
 изшѣдше скорѡ ѡ грѡба со страхомъ и
 радостїю велїю, текѡще возвѣстїти
 оучинокѡмъ ѡг҃ъ. Егда же идѡще воз- д
 вѣстїти оучинокѡмъ ѡг҃ъ, и сѣ, Іисъ
 срѣте ѧ, гл҃гола: радѹйтесѧ. Ѡнѣ же
 пристѣпльше ѡстѣсѧ за нѡзѣ ѡг҃ъ, и
 поклонистѣсѧ ѣмѹ. Тогда гл҃гола ѡма і
 Іисъ: не бойтесѧ: идїте, возвѣстїте бра-
 тїи мои, да идѹтъ въз Галїлею, и тѣмѡ
 видѡтъ. Идѡшема же ѡма, сѣ, нѣщїи ѡ ѡ
 кѡсѣтѡдїи прїшѣдше во градъ, возвѣстїша
 архїерѣомъ всѧмъ въкшамъ. И собравшесѧ въ

прѣмѡ ѿмѡ, ꙗкоу такоу возопиѡмъ издше,
 рече: воистиннѡ члвчскъ сѣй ѿнъ бѣ Бжій.
 ѿ Баухъ же ѿ жены издалеча зраче: въ
 нѣхъже бѣ Маріа Магдалиѣна, ѿ Маріа
 Іаковѡва малагѡ ѿ Іосѣи мати, ѿ Галѡмїа,
 ма Іѣже, ѿ егда бѣ въ Галїлѣи, хождахъ
 по нѣмъ, ѿ слѣжахъ ѿмѡ: ѿныи многѣ,
 мѡ ꙗже възидоша съ нѣмъ во Іеруѡлимъ. ѿ
 оужѣ позадѣ выѡшъ, (понеже бѣ пѣтѡкъ,
 ѿже ѿсть къ сѡбѡтѣ:
 мѡ (Зѡ. 2д.) Прїиде Іѡсифъ, ѿже ѿ Арї-
 мадеѡ, вѣгѡсѡбразенъ совѣтникъ, ѿже ѿ
 тоѡ бѣ члѡ цѣтѡвѡ Бжїа, дерзнувъ вни-
 де къ Пїлатѡ, ѿ просѣ тѣлесѡ Іисѡва.
 ма Пїлатъ же дикѡсѡ, ѡще оужѣ оумре: ѿ
 призѡвъ сѡтника, вопросѣ ѡго: ѡще
 мѡ оужѣ оумре; ѿ оубѣдѣвъ ѿ сѡтника,
 мѡ даде тѣло Іѡсифѡви. ѿ кѡпѣвъ плаща-
 ницѡ, ѿ снѣмъ ѡго, ѡбѡитъ плащаницею:
 ѿ положи ѡго во грѡбъ, ѿже бѣ изсѣ-
 ченъ ѿ камене: ѿ прибѡли камень надъ
 ма дѡвери грѡба. Маріа же Магдалиѣна ѿ Ма-
 рїа Іосѣѡва зрѣштѣ, гдѣ ѡго полагахъ.

Глава 51. Зачало 51.

МАРК 16

ѿ **И** минѡвшеѡ сѡбѡтѣ, Маріа Магда-
 лиѣна ѿ Маріа Іаковѡва ѿ Галѡмїа

кѡпѣша ароматы, да пришедше пома-
 жутъ Іиса. И сѣлѡ заутра во єдинѡ Ѡ
свбѡтѣ прїидоша на гробѣ, возсїавшѣ
солнцѣ. И глаголахѣ къ себѣ: кѣмѣ Ѡва. ꙗ-
 кѡ нѣмѣ камѣнь Ѡ двѣрѣи гроба; И дѣ
 воззрѣвше, видѣша, ꙗкѡ Ѡвалѣнѣ бѣ
 камѣнь: бѣ во вѣлїи сѣлѡ. И вшедше во є
 гробѣ, видѣша ѡношѣ сѣдаѣа въ десныѣхъ,
 ѡдѣана во одѣждѣ бѣлѣ: и оужасоша-
 сѣ. Онѣ же глагола имѣ: не оужасайте. сѣ
 сѣ. Іиса ищите Назаранина распятаго:
 коста, нѣсть здѣ: сѣ, мѣсто, нѣѣже
 положиша єго. Но идите, рцыте оучникѡмѣ зѣ
 єгѡ и Петрови, ꙗкѡ вараетѣ вы въ
 Галїлеи: тамѡ єго видите, ꙗкоже
 рече вамѣ. И изшедше, вѣжаша Ѡ грѡ. и
 ва: имѣше * же ихѣ трепетѣ и оужасѣ:
 и никомѣже ничтѡже рѣша: боахѣвсѣ.
 (Зѣ. Ѡл.) Воскрѣ же Іисѣ заутра въ дѣ
первѡю свбѡтѣ, ꙗвсѣ прежде Марїи
Магдалини, изъ неѣже изгна сѣдмѣ бѣ
сѡвѣ. Она же шѣдши возвѣстѣи сѣ нимѣ ꙗ-
 бѣвшымѣ, плачѣщымсѣ и рыдающымѣ:
 И онѣ слышавше, ꙗкѡ живѣ єсть. и ꙗ-
 видѣнѣ бѣсть Ѡ неѣ, не ꙗша вѣры. По вѣ

МАРК 16:9

Еллинискими и Римскими и Еврейскими:
а сѣи естъ Црь Іудейскъ. Единъ же ѿ
ѡбѣщеню слодѣю хѡлаше егѡ, гла-
гола: аще ты еси Хртѡсъ, спси себе и
мнѡю. Ѻбѣщавъ же довѣрий прецаше емѡ,
глагола: ни ли ты боишисѧ Бга, іакѡ
мѧ въ томъже ѡсѡжденъ еси; И мѡ оубѡ въ
прѡбѡу: достѡиннаѧ во по дѣлѡмъ нѡю
воспріемлева: сѣи же ни единагѡ слѡ со-
мѡ твори. И глаголаше Іисови: помани мѧ
мг Гди, егда прійдеши во цѣтѡви сѣи. И рече
емѡ Іисъ: аминь глаголю тебѣ, днесь со-
мѡ мною бѡдѣши въ рай. Бѣ же часъ іакѡ
шестый, и тмѡ бысть по всѣй землѣ
мѡ до часа декагѡ: И помѣрче солнце, и
мѡ закѣсѧ церкѡвнаѧ раздрѣсѧ посреде. И
возглашь гласомъ велѣимъ, Іисъ, рече:
Ѻче, въ рѡцѣ твоей предаю дѡхъ мой. И
мѡ сѣѡ рекъ издше. Видѣвъ же соѡтникъ быв-
ше, прослави Бга, глагола: воистиннѡ
мѡ члѡвѣкъ сѣи прѡвъ бѣ. И вси пришедши
народи на позѡръ сѣи, видѡще бывѡущѧ,
мѡ бѣюще перѣи своѡ возвращѡхсѧ. Стоѡхѡ
же вси знѡемѣи егѡ издалѣча, и жены
спослѡдствовавшѧ емѡ ѿ Галїлеи, зрѡ-
нѡ сѣѡ. И сѣ мѡжъ именемъ Іѡсифъ, со-
бѣтѡникъ сѣи, мѡжъ блгъ и прѡвъ:

Глава К. Зачало ЭГ.

ИОАН 20

а **Б**о еди́нѹ же ѿ сѣбѣ ѿтѣ Маріа Ма-
 гдалі́на прі́иде за́втра, е́ще сѣ́шей
 тмѣ, на гробѣ: и́ видѣ́ ка́мень в́зѣтѣ
 ѿ гробѣ. Тече́ оубо и́ прі́иде кз Сі́мѡнѹ
 Пе́трѹ и́ кз дрѹго́мѹ о́учні́кѹ, е́гоже
 лю́блѣше І́исѹ, и́ глаго́ла ѿ́ма: в́зѣ́ша
 Гда́ ѿ гробѣ, и́ не вѣ́мѹ, гдѣ́ положи́ша
 е́го. И́зыде же Пе́трѹ и́ дрѹгі́й о́учні́кѹ,
 и́ и́до́ста ко гробѹ. Теча́ста же О́ба
 вкѣ́пѣ: и́ дрѹгі́й о́учні́кѹ тече́ скоро́ѣ
 Пе́тра, и́ прі́иде прѣ́жде ко гробѹ. И́ при-
 ни́кѹ видѣ́ рѣ́зы лежа́ща: О́баче́ не вни́де.
 Прі́иде же Сі́мѡнѹ Пе́трѹ в́з слѣ́дѹ е́гѡ,
 и́ вни́де во гробѣ, и́ видѣ́ рѣ́зы е́ди́ны
 лежа́ща, И́ сѣ́дѣ́рь, и́же вѣ́ на гла́вѣ
 е́гѡ, не сз рѣ́зами лежа́ща, но О́собѣ́
 и́ свѣ́тѹ на е́ди́номѹ мѣ́стѣ. Тогда́ оубо
 вни́де и́ дрѹгі́й о́учні́кѹ, прише́дый прѣ́-
 жде́ ко гробѹ, и́ видѣ́, и́ вѣ́рова: Не о́у-
 бо вѣ́дахѹ́ писа́ніѹ, і́акѡ́ подобѣ́етѹ е́мѹ
 и́з мѣ́ртѣѹхѹ́ воскрѣ́нѹти. И́до́ста же
 па́ки кз себѣ́ о́учні́ка.
 (Зѣ́. Эд.) Ма́ріа же стоѣ́ше о́у гробѣ
 вно́ѣ пла́чѹщи. І́ако́же пла́ка́шесѹ, при́ниче́
 во гробѣ, И́ видѣ́ двѣ́ А́ггѣла в́з вѣ́-

лыхъ ризахъ сѣдѣша, единаго оу галкы,
 и единаго оу ногѣ, и дѣже вѣ лежало
 тѣло Іисово. И глаголаста ей Она: ѿ
 жено, что плачешися; Глагола ѿма, ѿкѡ
 взѣша Гдѣ моего, и не вѣмъ, гдѣ по-
 ложѣша его. И сѣмъ рѣкши ѡбратѣсѣ дѣ
 вспѣть, и вѣдѣ Іиса стоѣща: и не вѣ-
 даше, ѿкѡ Іисъ есть. Глагола ей Іисъ: ѿ
 жено, что плачешися; когѡ ищешися; Она
 же мнѣши, ѿкѡ вертоградъ есть, гла-
 гола емѣ: господи, аще ты еси взѣмъ его,
 повѣжда ми, гдѣ еси положишъ его; и
 азъ возмѣ его. Глагола ей Іисъ: Маріе. ѿ
 Она же ѡбращѣшися глагола емѣ: рабѣи,
 еже глаголетъ, оучѣлю. Глагола ей ѿ
 Іисъ: не прикасайся мнѣ, не оу бо взы-
 дохъ ко Оцѣ моему: иди же ко братѣи
 моеи, и рцы ѿмъ: восхожда ко Оцѣ
 моему и Оцѣ вашему, и Бгѣ моему
 и Бгѣ вашему. Прїиде же Маріа Магда. ѿ
 лина повѣдаючи оучѣнѣмъ, ѿкѡ вѣдѣ
 Гдѣ, и сѣмъ рече ей.

ИОАН 20:19

(Зѣ. ѿс.) Сущъ же поздѣ, въ день дѣ
 той во единаѣ ѿ сѣбѣмъ, и двѣремъ
 затворѣнными, и дѣже вѣхъ оучѣнѣи
 его собрани, страха ради Іудейска, прїиде
 Іисъ, и стѣ посреде, и глагола ѿмъ: миръ

Глава д. Зачало тї.

а **А** оубоимса оубо, да не когда встанѣ-
 ленъ ѡбѣтованію вни́ти въ покой
 въ сего, ꙗ́коже кто ѡ насъ лишился. Ибо
 намъ бѣговѣствовано е́сть, ꙗ́коже и
 ѡнѣмъ: но не ползова снѣхъ слово
 сѣхъ, нерастворенное вѣрою слышавшихъ.
 г **В**ходимъ бо въ покой вѣровавшии, ꙗ́ко-
 же рече: ꙗ́коже клахъ бо гнѣвъ моѣмъ,
 ꙗ́же вни́дѣтъ въ покой мой: ꙗ́же и дѣ-
 лѡмъ ѡ сложеніи міра бывшимъ. Рече
 бо нѣгдѣ ѡ седмѡмъ сѣце: и почи бѣхъ
 въ день седмѡй ѡ всѣхъ дѣлазъ своихъ.
 б **И** въ сѣмъ паки: ꙗ́же вни́дѣтъ въ покой
 с мой. Понеже оубо лишеніи нѣцыи * вни-
 ти въ него, и ѡмже прѣжде бѣговѣство-
 вано бѣ, не вни́доша за непослушаніе:
 з **П**аки нѣкїй оуставляетъ день, днѣсь, въ
 дѣдѣ гл҃гола, по толнѣхъ лѣтѣхъ,
 ꙗ́коже прѣжде гл҃гола: днѣсь, ꙗ́же гл҃сѣ
 сего оуслышите, не ѡжесточите сердецъ
 и вашихъ. ꙗ́же бо бы снѣхъ іисъ оупо-
 койла, не бы ѡ нѡмъ дни гл҃голазъ по
 д сѣхъ. Оубо встанѣно е́сть (и е́ще) сѣв-

вѣстество людемъ Бжїимъ. Вшедый во ѿ
вз покой ѿгѡ, и той почи ѡ дѣлз сво-
ихъ, ꙗкоже ѡ своихъ Бгъ. Потщимса ѧ
оубо внити во оный покой, да не кто
вз тѣ же прѣтчѣ противленїа впадѣтъ.
Живо бо слово Бжїе, и дѣйствиенно, и ѿ
острѣйше паче всякагѡ меча обоудѣ
остра, и проходящее даже до раздѣленїа
души же и дѣха, членѡвъ же и мозгѡвъ,
и сѣдїтельно помышленїемъ и мыселемъ
сердечнымъ. И нѣсть тѣль невлена ꙗ
предъ нимъ, вса же нага и ѡбѣвлена
предъ очима ѿгѡ, кз немѣже намъ слово.

(Зѧ. тѧі.) Имѣще оубо Архїереа вели-
ка, прошедшаго нѣса, Іиса сѧа Бжїа,
да держимса исповѣданїа. Не имамы бо ѿ
архїереа не могѣща спострадѣти немощемъ
нашимъ, но искѣшена по всаческимъ по-
добїю, развѣ грѣха. Да пристѣпѣемъ ѿ
оубо кз дерзновенїемъ кз прѣтолѣ блгѣти,
да прїимемъ млть, и блгѣть ѡбращемъ,
во бгѡвременноѣ помѡщѣ.

Глава ѿ.

Псалкз бо первосвѣщенникъ, ѡ человекъ ѧ
прїемлемъ, за человекѣ поставлѣет-
са на слѣжбы, ꙗже кз Бгѡ, да принѡ-

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

ГОСПОДА НАШЕГО ІИСУСА ХРИСТА

ВЪ НОВОМЪ РУССКОМЪ ПЕРЕВОДѢ

К. П. Побѣдоносцева

Опытъ къ усовершенствованію перевода на русскій языкъ
священныхъ книгъ Новаго Завѣта

С.-ПЕТЕРБУРГЪ
Синодальная типографія
1906

чтобъ ученики Его, пришедши ночью, не украли Его, и тогда скажутъ народу: воскресъ изъ мертвыхъ. И будетъ послѣдняя лестъ горше первой.

65. И сказалъ имъ Пилать: есть у васъ стража; идите, охраняйте, какъ знаете.

66. Они пошли, и поставили у гроба стражу, и приложили печать къ камню.

1. Въ вечеръ же субботный, на разсвѣтъ въ первый день недѣли, пришла Марія Магдалина и другая Марія, посмотрѣтъ гробъ.

28.

2. И вотъ, великое стало землетрясеніе; Ангелъ Господень, сшедъ съ небеси, приступивъ, отвалилъ камень отъ двери гроба и сидѣлъ на немъ;

3. видъ его былъ, какъ молнія, и одѣяніе его бѣло, какъ снѣгъ.

4. Сотряслась отъ страха бывшая стража, и стали какъ мертвые.

5. Ангелъ же, обратясь къ женамъ, сказалъ: не бойтесь; знаю, что Иисуса распятаго ищете;

6. нѣтъ Его здѣсь; Онъ воскресъ, какъ сказалъ; подойдите, смотрите мѣсто, гдѣ лежалъ Господь,

7. и идите скоро, скажите ученикамъ Его, что восталъ Онъ изъ мертвыхъ и предваряетъ васъ въ Галилеѣ; тамъ Его узрите. Вотъ, я сказалъ вамъ.

8. И, исшедъ скоро изъ гроба, со страхомъ и радостію велией побѣжали возвѣстить ученикамъ Его.

9. Когда же шли онѣ возвѣстить ученикамъ Его, и се, Иисусъ срѣтилъ ихъ и сказалъ: радуйтесь! Онѣ же, приступивъ, ухватились за ноги Его и поклонились Ему.

9. Воскресши же Іисусъ завтра въ первую субботу, явился прежде Маріи Магдалинѣ, изъ коей изгналъ семь бѣсовъ.

10. Она же пошла и возвѣстила бывшимъ съ Нимъ, плачущимъ и рыдающимъ;

11. но они, услышавъ, что Онъ живъ, и она видѣла Его, не повѣрили.

12. Послѣ сего явился въ иномъ образѣ двумъ изъ нихъ, идущимъ на село.

13. И тѣ, возвратившись, возвѣстили прочимъ; но и имъ не повѣрили.

14. На послѣдокъ же явился одиннадцати, возлежавшимъ, и упрекалъ ихъ за невѣріе и жестокосердіе, что видѣвшимъ Его воставшаго не повѣрили.

15. И сказалъ имъ: идите въ міръ весь, проповѣдуйте Евангеліе всей твари.

16. Кто вѣру иметъ и крестится, спасенъ будетъ; а кто не иметъ вѣры, осужденъ будетъ.

17. Знаменія же вѣровавшимъ такія послѣдуютъ: именемъ Моимъ бѣсовъ изгонять будутъ, станутъ говорить новыми языками;

18. будутъ брать змѣй; и если что смертоносное выпьютъ, не повредитъ имъ; на недужныхъ руки возложатъ, и здравы будутъ.

19. И такъ Господь, сказавъ имъ, вознесся на небо и возсѣлъ одесную Бога.

20. Они же пошли и проповѣдывали вездѣ, и Господь содѣйствовалъ имъ и слово утверждалъ послѣдующими знаменіями. Аминь.

Bibl. H. J. Græc. 1862.

CODEx ALEXANDRINUS.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

**NOVUM TESTAMENTUM
GRÆCE**

EX ANTIQUISSIMO CODICE ALEXANDRINO

A

C. G. WOIDE

OLIM DESCRIPTUM: AD FIDEM IPSIUS CODICIS

DENUO ACCURATIUS EDIDIT

B. H. COWPER.

LONDINI

VENUMDANT

**WILLIAMS & NORGATE, ET D. NUTT;
EDINBURGAE, WILLIAMS & NORGATE.**

MDCCCLX.

XVI. οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἐθῆκαν αὐτόν. ἀλλὰ ὑπάγετε, 7
εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθαι, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελ- 8
θοῦσαι ἐφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχεν δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ
ἐκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον, ἐφοβοῦντο γάρ.

ΜΑΡΚ 16:9

Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ 9
Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα 10
ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσιν καὶ κλαίουσιν.
καὶ ἐκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθαύμαζον ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. 11
μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ 12
μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. καὶ ἐκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν 13
τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. ὕστερον δὲ ἀνακειμένοις 14
αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀπιστείαν αὐ-
τῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον
ἐκ νεκρῶν οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πορευθέντες εἰς 15
τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ 16
πιστεύσας καὶ βαπτισθὲς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθή-
σεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσιν παρακολουθήσει ταῦτα· ἐν τῷ 17
ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν· γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς·
ὄφεις ἄροῦσιν· κἂν θανάσιμόν τι πίνωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ· 18
ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν 19
οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανόν,
καὶ ἐκάθεισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν 20
πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιουῦντος
διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ. 1)

По благословению
Святейшего Патриарха Московского
и всея Руси

АЛЕКСИЯ II

Репринтное издание

ISBN 5-85524-009-6

ISBN 5-85524-055-X (для книги в кожаном переплете)

© Российское Библейское Общество. 1993

Художественное оформление

БІБЛІЯ

сѣрѣчь

КНИГИ СВАЩЕННАГО ПИСАНІА

ВѢТХАГО И НОВАГО ЗАВѢТА

съ параллѣльными мѣстами

Тисненіе второе

САНКТПЕТЕРБУРГА

ВѢНОДАЛЬНАЯ ТѢПОГРАФІА

ѣц

Псал. рѣд.

ПСАЛТИРЬ.

Псѣ

Ѣ. * Да постыдѣтся и возвратѣтся
вспѣть всѣ ненавидѣщїи сїѡна:

* Псал. ѡ: ѡ.

Ѣ. * Да вѣдѣтъ ѡку трава на зѣлѣхъ,
ѣже прѣжде восторженїа нѣше:

* Псал. ѡ: ѡ. нѣ: ѡ. пѣ: ѡ.

Ѣ. Ѣже не исполни рѣки своеѣ жнѣи,
и нѣдра своегѡ рѣкоути собирѣи:

и. и не рѣша многоходѣи: блѣвѣ
нїе гдѣ на вѣ, благословѣхомъ вѣ
во ѡма гдѣ.

Пѣснь степеней, рѣд.

ИЗъ глѣбнны * воззвахъ къ тебѣ, гдѣ:
гдѣ, оуслыши гласъ мой. * Псал. ѡ: ѡ.

Ѣ. * Да вѣдѣтъ оуши твоѣ внемлющѣ
гласъ моленїа моего. * Псал. ѡ: ѡ.

Ѣ. * Аще беззаконїа назираши, гдѣ,
гдѣ, кто постоитъ; тѣмъ оу тебѣ
очищенїе есть. * Псал. рѣ: ѡ. тѣ: ѡ. ѡ: ѡ.

Ѣ. Имене радн твоегѡ потерпѣхъ тѣ,
гдѣ, потерпѣ дѣша моѣ вѣ слово твое:
оупова дѣша моѣ на гдѣ.

Ѣ. * Ѣ стражи оутреннїа до нощи,
ѡ стражи оутреннїа тѣ оуповаѣтъ ѡнѣ
на гдѣ: ѡвѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. ѡку оу гдѣ мѣтъ, и много оу
негѡ избавленїе: * и тои избавитъ
ѡна ѡ вѣхъ беззаконїи егѡ.

* Ѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Пѣснь степеней, рѣ.

Гдѣ, * не вознесѣса сердце мое, ниже
вознесѣтъ сѣни мои: ниже хо-
дѣхъ вѣ великихъ, ниже вѣ дѣвнхъ
паче мене. * Ѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. Аще * не смренномѣдрествовахъ,
но вознесѣхъ дѣшѡ мой, ѡку ѡдоеное
на мѣтеръ мою, тѣмъ воздѣи на дѣшѡ
мой. * Рѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. Да оуповаѣтъ ѡнѣ на гдѣ ѡнѣ
и до вѣка.

* на кровѣхъ

Пѣснь степеней, рѣ.

Помяни, * гдѣ, дѣла и вѣю кротость
егѡ: * Псѣ. тѣ: ѡ.

Ѣ. ѡку клѣтъ гдѣ, ѡбѣщаѣса вѣ
ѡку:

Ѣ. * Аще внидѣ въ селенїе домѡ моего,
или взиdѣ на сѣрѣ постѣли моеѣ:

* Ѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. * Аще дамъ сонѣ сѣни мои, и
и вѣждома мои дреманїе, и покои
скранїа мои: * Псѣ. тѣ: ѡ.

Ѣ. * Дѣже ѡбращѣ мѣсто гдѣ,
селенїе вѣ ѡку. * Псѣ. тѣ: ѡ.

Ѣ. * Ѣ, слышахомъ ѡ во ѡвѣрѣ,
ѡвѣрѣхомъ ѡ вѣ полѣхъ дѣрѣ:

* Ѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. внидемъ въ селенїа егѡ, * покло-
нимъ на мѣсто, и дѣже стоѣтъ нѣ
егѡ. * Псал. тѣ: ѡ.

и. * Воскрѣни, гдѣ, вѣ покои твои,
ты и кивѣтъ сѣни твоеѣ.

* Ѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. Ѣщеннцы твоѣ ѡблекѣтъ прав-
дою, и прѣвнїи твоѣ возрадѣются.

Ѣ. * Дѣда радн раба твоегѡ, не
ѡвратнїи аще помѣзаннагѡ твоегѡ.

* Ѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. Клѣтъ гдѣ дѣлѡ истинно, и
не ѡвѣрѣтъ еѣ: * Ѣ плодѡ чрѣва
твоегѡ посаждѣ на престолѣ твоемъ.

* Ѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. Аще сохранихъ сынове твоѣ за-
вѣтъ мой и свидѣнїа моѣ сѣ, иже
набѣдѣ ѡ, и сынове иже до вѣка сѣдѣтъ
на престолѣ твоемъ.

Ѣ. * Ѣку избѣра гдѣ сѣ, избѣра
и вѣ жнѣи сѣ. * Ѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. * Ѣй покои мой во вѣхъ вѣка, зѣ
всѣмъ, ѡку избѣра и. * Ѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. * Лѣтъ егѡ блѣвѣи блѣвѣи,
нищѣмъ егѡ насыщѣ хлѣбѣ:

* Псал. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ. тѣ: ѡ.

Ѣ. Ѣщеннцы егѡ ѡблекѣ во снѣ,
и прѣвнїи егѡ радѣтъ возрадѣются.

ЗАХАРИЯ Е ОТ СМЯНАТА НА АВИЕВ.	КОГА Е РОДЕН ИСУС ХРИСТОС Лука 1 глава 5 В дните на Ирода царя Юдейского имаше некой си свещеник, от четата Авиева, на име Захария; и жена му от дъщерите Ааронови, и името ѝ Елисавета. 6 Те и двамата беха праведни пред Бога, и ходеха безпорочно във всичките заповеди и постановления Господни. 7 И немаха чедо, понеже Елисавета бе неплодна, а и двамата беха заматорели във възрастта си. 8 И като свещенсвуваше той пред Бога в реда на четата си, 9 по обичая на свещенството падна жребие нему да влезе в храма Господен и да покади. 10 И в часа на каденето всичкото множество на народа от вън беше на молба. 11 И яви му се ангел Господен стоящ от десно на кадилния олтар. 12 И Захария като го виде, смути се и страх нападна на него. 13 И рече му ангелът: Не бой се, Захарие; защото послуша ти се молбата; и жена ти Елисавет ще ти роди син, и ще му наречеш името Иоан. 14 И ще ти бъде радост и веселие, и мнозина ще се възрадваат за неговото рождение. 15 Защото ще бъде велик пред Бога; и вино и сикера нема да пие; и ще се изпълни с Духа Светаго още от утробата на майка си. 16 И ще възвърне мнозина от синовете Израилеви към Господа техниаго Бога.
ЕЛИСАВЕТ ЗАЧЕВА	24 А след тия дни зачна жена му Елисавет, и таеше се пет месеца и думаше:

МАРИЯ ЗАЧЕВА ОТ СВЕТИЯ ДУХ И РАЗБИРА, ЧЕ ЕЛИСАВЕТ Е В ШЕСТИЯ МЕСЕЦ	26 А в шестият месец проведен бе ангел Гавриил от Бога в град Галилейски, на който името е Назарет, 27 при една девица сгодена за мъж на име Иосиф, от дома Давидов, а името на девицата Мариам. 28 И като влезе ангелът при нея, рече: Радвай се благодатная! Господ е с тебе: благословена си ти между жените. 29 А тя щом го виде смути се от думата му и размишляваше какво ще бъде това поздравление. 30 И рече ѝ ангелът: Не бой се, Мариам; защото си намерила благодат у Бога. 31 И ето ще зачнеш в утробата си, и ще родиш син, и ще наречеш името му ИСУС. 32 Той ще бъде велик, и Син на Вишнаго ще се нарече; и ще му даде Господ Бог престола на отца му Давида; 33 И ще царува над дома Яков във веки, и царството му не ще да има край. 34 И рече Мариам на ангела: Как ще бъде това? понеже мъж не зная? 35 И отговори ангелът, и рече ѝ: Дух Светий ще дойде върху ти, и сила на Вишнаго ще те осени; за това и светото което се ражда от тебе, Син Божий ще се нарече. 36 И ето, твоята сродница Елисавет, и тя в старините си зачена син, и този е шестий месец за нея, която се неплодна казваше; 37 защото нема у Бога невъзможно нещо.
СМЯНАТА НА АВИА Е ОСМА ПО РЕД. ВСЯКА СМЯНА ЗА СЛУЖБА В ХРАМА ЗАПОЧВА ОТ 1-ВИ НИСАН /02 МАЙ ЗА 2022/ И ТРАЕ ПО 1 СЕДМИЦА	1 Летописи 24 глава 7 А първо жребие излезе на Иоиарива, второ на Иедаия, 8 трето на Харима, четвърто на Сеорима, 9 пето на Мелхия, шесто на Меиамина. 10 седмо на Акоса, осмо на Авия,
ИЗЧИСЛЕНИЯ: • 02 МАЙ 2022 (първи Нисан) + 8 СЕДМИЦИ = ЮЛИ МЕСЕЦ – ТОГАВА Е ЗАЧЕНАТ ЙОАН КРЪСТИТЕЛ • ЮЛИ + 6 МЕСЕЦА = В КРАЯ НА ДЕКЕМВРИ АНГЕЛ ГАВРАИЛ СЕ ЯВЯВА НА МАРИЯ И Е ЗАЧЕНАТ /ЗАЧЕНАТ, А НЕ РОДЕН/ ИСУС. ТОВА Е ПРАЗНИКА ХАНУКА / 18 ДЕКЕМВРИ ЗА 2022/. • ПРАЗНИКА ХАНУКА + 9 1/3 МЕСЕЦА = Е РОДЕН ИСУС ХРИСТОС ИСУС НЕ Е РОДЕН НА 25 ДЕКЕМВРИ – ТАЗИ ДАТА Е РАЖНЕНИЕТО НА бога слънце Митра. ИСУС Е РОДЕН НА ПРАЗНИКА НА ТРЪБИТЕ /25 СЕПТЕМВРИ ЗА 2022/	

Митра - роден на 25 декември, непорочно зачатие. Той е богът на слънцето и Месията, 12 ученика. Той бил убит, след това възкресен, превръщайки се във възплъщение на Бог. Култът включва причастие, кръщение.

Адонис е роден на 25 декември. Гръцкият бог на плодородието, той е и вавилонският Тамуз, той е и сирийският Спасител. Той беше убит и погребан, възкресен три дни по-късно.

Дионис – роден е на 25 декември в резултат на непорочно зачатие. Гръцки бог на винопроизводството. Той е Бакхус, той е спасителят и освободителят на човечеството. Естествено, с причастие.

Озирис - е роден в края на декември от девица. Египетският бог на слънцето и подземния свят, той е и Съдия на мъртвите, той също е един от египетската троица. Управляван от дванадесет крале. Беше предаден, убит, погребан. Възкресение след 3 дни. Той олицетворява възкресението и вечния живот в райските полета на Иалу.

Хор - е роден на 25 декември от Изиди в резултат на непорочно зачатие (от духа на Озирис). Бог на слънцето и светлината, един от египетската троица. Той олицетворява възкресението.

Бог е слънцето. 25 декември е зимното слънцестоене.

Първи император **Константин Велики със закон от 7 март 321 г. наредил НЕДЕЛНАТА празничната почивка на "деня на слънцето"**, в който войниците и съдилищата почивали, за да могат християните да вземат участие в празничното богослужение.

Около 330 г. Римската църква учредила празника Рождество Христово. За дата на новия празник е приет **25 декември**, тъй като това е денят на зимното слънцестоене, в който из цялата Римска империя се чествал **езическият празник Раждане на непобедимото слънце.**

Даниил 7 глава

25 Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния, **и ще замисли да промени времена и закони**; и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половина време.

В Закона единственото място, в което се споменава за време е в четвъртата заповед

Седмицата	Описание	писание
1) Седмица на дните	Божият основен модел. Шест дни труд, последвани от съботен ден за почивка.	Битие 1:31-2:3 ; Пр. 31:12-17
2) Седмица на седмиците	Периодът от време между празника на първите плодове и празника Петдесетница.	Втор. 16:9-12 ; Лев. 23:15-16
3) Седмица от месеци	Седемте месеца от еврейския религиозен календар, който съдържа всичките седем еврейски празника.	Втор. 16 ; Лев. 23
4) Седмица Години	На израилтяните беше заповядано да обработват земята в продължение на шест години и след това да дават на земята съботна почивка всяка седма година.	Лев. 25:1-7
5) Седмица на седмиците от годините	Периодът от време между всяко честване на Годината на юбилея.	Лев. 25:8-17
6) Седмица на десетилетията	Продължителността на живота, дадена на човека.	Пс. 90:10
7) Седмица на седмиците на десетилетия	Периодът от време, разкрит на Даниил, през който Бог ще работи чрез евреите, за да изпълни Своите цели в историята.	Дан. 9:24-27

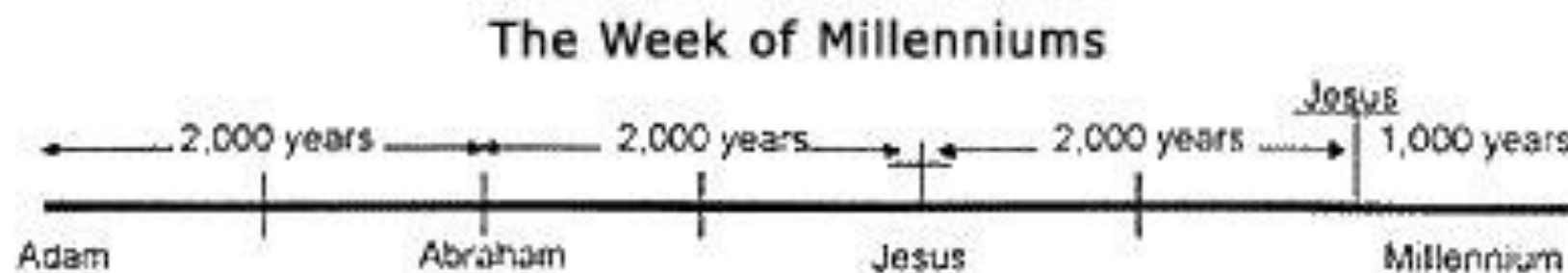
Тъй като Божието разделяне на времето на седем, или седмици, прониква толкова дълбоко в Писанията, еврейските равини са стигнали до заключението преди времето на Исус, че човешката история ще се простира върху „Седмица на хилядолетията“, или за период от 7000 години.

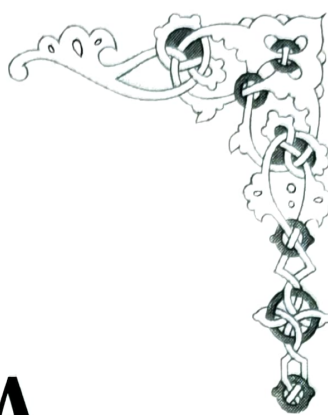
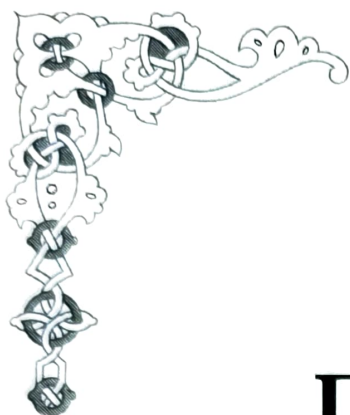
Според възгледа, който най-често се изразява в Талмуда, ще има 6000 години човешки труд и борби, последвани от 1000 години мир. Тази хилядолетна събота ще бъде периодът на месианското царство, през което време Месията ще управлява лично над целия свят от Ерусалим ([Исая 24:21-23](#)).

С други думи, евреите са заключили много преди да бъде написана книгата Откровение, че Господното царуване на земята ще продължи хиляда години. Откровение 20 потвърждава това заключение, като заявява шест пъти, че управлението ще продължи хиляда години.

Следователно концепцията за Милениума в книгата Откровение не е нищо ново. Концепцията се корени в седмицата на сътворението на Битие. Потвърждава се отново в седмицата на празниците на Израел, шест празника, свързани с греха и труда, водещи до съботния празник на почивка.

Както можете да видите от диаграмата по-долу, ние сме близо до края на 6000 години, за които еврейските равини вярваха, че ще поставят началото на Хилядолетното царство. Ние стоим на прага на съботния милениум. Йешуа идва скоро!

ПРАВИЛА
на
СВЕТАТА ПРАВОСЛАВНА
ЦЪРКВА

София 2020

мед, мляко, или вместо вино някакво питие, приготвено от нещо друго, или птици, или някои животни, или овощия, противно на установленията, освен нови класове, или грозде в надлежно време, да бъде низвергнат от свещен чин. Впрочем да не се позволява да се донася в олтара нещо друго, освен елей за кандила и тамян във време на светата служба.

Правило 4

Наченки от всякакъв друг плод да се изпращат в дома на епископа и на презвитерите, а не в олтара, разбира се, като епископите и презвитерите ги делят с дякони и останалите клирици.

Правило 5

Епископ, презвитер или дякон да не изпъжда жена си под предлог на благоговение; а ако я изпъди, да бъде отлъчен от църковно общение; ако пък остане непреклонен, да бъде низвергнат от свещен чин.

Правило 6

Епископ, презвитер или дякон да не приема върху си мирски грижи; иначе да бъде низвергнат.

Правило 7

Епископ, презвитер или дякон, който празнува светия ден на пасхата преди пролетното равноденствие наедно с иудеи, да се низвергне от свещен чин.

Правило 8

Епископ, презвитер или дякон, или някой от свещеничнин, който не се причасти при извършване на приношението, да представи причината и ако е уважителна, нека бъде извинен, а ако не представи причина, да бъде отлъчен от църковно общение като такъв, който е причинил вреда на народа и е навел подозрение върху тоя, който е извършил приношението, като че го е извършвал неправилно.

Правило 9

Трябва да се отлъчват от църковно общение всички ония верни, които влизат в църква и слушат писанието, но не достойават на молитва и свето причастие до края, като такива, които произвеждат безчиние в църквата.

Правило 10

Ако някой, макар и вкъщи, се помоли с отлъчен от църковно общение, да бъде (и сам той) отлъчен.

Правило 11

Ако някой, който се брой в клира, се помоли с низвергнат, и сам нека бъде низвергнат.

Правило 12

Ако някой от клира или отлъчен от църковно общение мирянин, или недостоеен да бъде приет в клира, като напусне, бъде приет в друг град без препоръчително писмо, нека бъде

честиви, да бъде низвергнат, понеже се е надсмял над кръста и смъртта Господни и не е различил свещеници от лъжесвещеници.

Правило 48

Мирянин, който, като изгони жена си, вземе друга, или напусната от другиго, да бъде отлъчен.

Правило 49

Епископ или презвитер, който кръсти не по Господнето установление в името на Отца и Сина и Светаго Духа, а в три безначални, или в три Сина, или в три Утешителя, да се низвергне.

Правило 50

Епископ или презвитер, който извърши не три потапяния на едното тайнство, а едно потапяне в смъртта на Господа, да бъде низвергнат, защото Господ не е казал: „кръщавайте в моята смърт“, а: „Идете и научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светаго Духа“ (Мат. 28:19).

Правило 51

Ако някой епископ, презвитер, дякон или изобщо от свещения чин отбягва от брак, месо и вино не заради подвиг на въздържание, а за това, че се гнуси, като е забравил, че всичко е много добро и че Бог, създавайки човека, създал ги е мъж и жена, и по тоя начин, хулейки, злослови създанието — та-

Правило 17

Понеже мнозина от причислените към клира, увлечени от жажда за богатство и лихварство, забравят Божественото писание, което казва: **парите си да не даваш под лихва (Пс. 14:5)** и като дават в заем, искат **стотен прираст**, светият и велик събор постанови да се низвергва от клира и да бъде вън от църковния чин такъв, който след това определение почне да взима лихва върху дадено в заем или да върши същото под друг вид, или да се ползва от половината на лихвата, или пък измисля нещо друго заради срамна печалба.

Правило 18

CHECK

На светия и велик събор стана известно, че в някои места и градове дякони преподавали на презвитери **евхаристия**, въпреки че нито чрез правила, нито чрез обичай е предадено, ония, **които нямат власт да принасят тялото Христово, да го преподават на ония, които Го възнасят.** Също така стана известно, че някои дякони, дори и преди епископи, приемат евхаристия. **Всичко това трябва да престане и дякони да не излизат вън от рамките си, като помнят, че те са служители на епископа и са по-долу от презвитерите, че трябва да приемат евхаристия по реда си след презвитерите, било когато тя им се дава от епископ или от презвитер. На дякони не е позволено дори и да сядат между презвитерите, защото и то е против правилата и реда.** Ако ли някой и след това определение не се покори, нека бъде лишен от дяконство.

Правило 19

Относно ония, които от павлиянска ерес се връщат във

Правило 8

Понеже някои от иудейско вероизповедание, заблудени, замислили да похулят Христа нашия Бог, ставайки за християни само лице, а всъщност, тайно отхвърляйки Го, скришом спазвали съботите и извършвали и други юдейски обичаи, за това определяме такива нито да се приемат в общение, нито да става моление с тях, нито в църква да се приемат, а открито да са си иудеи, съгласно тяхното изповедание, и децата им да не се кръщават, нито да им се позволява да купуват или наемат роби. А ако някой от тях с искрена вяра се обърне и се изповядва от все сърце, като отхвърля тържествено иудейските обичаи и дела, та чрез това да изобличи и поправи и други, такъв да се приема и децата му да се кръщават и грижливо да се наблюдават, за да изоставят иудейските обичаи. Ако ли не бъдат такива, тогава по никой начин да не се приемат.

Правило 9

Всички детински басни, бесни глуми и лъжливи съчинения против пречестните икони трябва да се предават на Цариградската епископия, за да се пазят при другите еретически книги. А в случай, че се окаже някой да скрива такива (книги), ако е епископ, презвитер или дякон, да бъде низвергнат от чин, а ако е мирянин, да бъде отлъчен от църковно общение.

Правило 10

Понеже някои клирици, като напускат енориите си, въпреки постановленията на правилата, отиват в други ено-

ПРАВИЛА на СВЕТИЯ АНТИОХИЙСКИ ПОМЕСТЕН СЪБОР

Кратки сведения

По случай осветяването на нов храм в Антиохия в първата половина на IV в. (341 г.), там се събрали около 100 епископи. След като било извършено освещаването, събраните епископи съставили събор, за да издадат някои постановления относно въвеждането на еднообразие в църковното управление. Съборът бил председателстван от Антиохийския епископ Плакет и били изработени всичко 25 правила.

Правило 1

Да бъдат отлъчени от общение и изключени от църквата всички ония, които дръзват да нарушават постановленията на светия и велик събор, станал в Никея в присъствието на благочестивия и боголюбезен цар Константин, относно празника на спасителната Пасха, ако продължават да противоборстват срещу доброто установление. Това постановяваме за миряните. А ако някой предстоятел на църква, епископ,

презвитер или дякон след настоящото определение дръзне да се отдели и заедно с иудеи празнува Пасхата за развращаване на хората и за смушение на църквите, такъв светият събор отсега още осъжда на изключване от църквата, понеже е станал причина не само за своя грях, а и за разстройство и за развращаване на мнозина. И съборът изключва от свещенослужение не само такива, а и всички ония, които дръзват да са в общение с тях, след като са били низвергнати от свещенство. При това низвергнатите се лишават и от онази чест, която, според светото правило, им принадлежи извън олтара като на просветени.

Правило 2

Всички ония, които влизат в църква и слушат светите писания, но, противно на реда, не остават докрай на молитва с народа или които се отклоняват от причастие със светите тайнства, нека бъдат отлъчени от църквата, докато се изповядат и покажат плодове на покаяние и помолят да бъдат опростени, и по такъв начин само могат да получат прошка. Не се позволява да се общува с отлъчени от общение, нито да става събиране и молене вкъщи заедно с такива, които са вън от църковно общение; ония, които странят от събрания в една църква, не трябва да се приемат и в друга. А ако се окаже, че някой епископ, презвитер или дякон или който и да е от клира се съобщава с отлъчени от общение, нека бъде и сам вън от общение като такъв, който създава безчинство в църковния ред.

Правило 3

Ако някой презвитер или дякон, или изобщо някой от свещения чин напусне областта си, премине в друга, и като

ПРАВИЛА
на
светия Неокесарийски архиепископ
и чудотворец Григорий

Кратки сведения
за св. Григорий Неокесарийски, чудотворец
(† 270 г.)

Къзпитан в Александрийската школа, Григорий се отличавал с дълбок ум и голямо благочестие. Вследствие на извършените от него много чудеса, особено като епископ на Неокесария, неговите съвременници му дали името „чудотворец“. Той се отличавал с голяма ревност в обръщението на езичниците в Христовата вяра и историята ни предава, че когато се възкачил на Неокесарийската катедра, в Неокесария имало само 17 християни, а когато се преселил във вечността, останали само 17 езичници, а всички други приели християнството. От многото съчинения на Григорий за нас има значение каноническото му послание, което той в 258 г. разпростанул по цялата област. Поводът за написването му се вижда от неговото заглавие. Именно във време на светителстването на свети Григорий в Неокесария, Понт бил нападнат от варварски народи, които опустошавали градовете.

При това варварско нахлуване християните не се държали достойно за името си и мнозина попаднали под варварско влияние. Като главен епископ на Понт, свети Григорий издал послание, в което изтъкнал тежестта на сторените грехове и изложил съответните наказания за провинените.

Посланието е разделено на няколко правила¹, които на брой 12 са влезли в славянския сборник „Книга Правил“.

Правило 1

Не е храната, която ни тегне, свети отче, макар пленниците да са яли това, което са им давали пленилите ги, а особено когато всички съгласно казват, че варварите, които са нахлули в нашите страни, не са принасяли жертва на идоли. Апостолът казва: „Храната е за корема, и коремът за храната; но Бог ще погуби и едното и другото“ (1 Кор. 6:13), а Спасителят, Който очиства всяка храна, казал: „Не това, що влиза в уста, осквернява човека, а онова, що излиза из устата, та осквернява човека“ (Мат. 15:11).

Правило 2

Не е тежко и това, че пленени жени са разстлени от варвари и че са се поругали над телата им. Но ако някоя от тях и

¹В славянския канонически сборник „Книга Правил“ правилата на св. Григорий Неокесарийски следват правилата на блажения Петър Александрийски. Понеже свети Григорий живял и светителствал близо половин век († 270 г.) преди Петър (311 г.), то за спазване на хронологическия ред намираме за уместно да поставим свети Григориевите правила пред правилата на блажения Петър Александрийски. Такъв ред е даден и в „Правила с тумаченьима“ на познатия православен канонист еп. д-р Никодим Милаш.

ѿдесныхъ ѿдѣланъ въ ѿдеждѣ бѣлѣ, и
 оужасошася. ѿнже глаголаше, тебѣ жа
 сани тѣса. ѿнше тебѣ назорѣни на распа-
 таго, вѣстѣи тѣде. сѣла же стои деже по-
 ложнши. и жидѣ тебѣ рѣцѣ тебѣ оутѣни
 коу его и петрови, іако варѣстѣ въ вѣ
 алаен. тоу его вѣдѣ тебѣ коже рѣва мѣ-
 нѣи шедши же бѣ жашѣ ѿ гроба. и мѣше
 же ихъ трепетѣ оужасѣ. и ни комоу же
 ни тѣ соже не речекошѣ бо ихъ бога: — сч

сд Въскрѣсе же за оутра въ рѣкѣ жасѣ боу ж,
 и іавнѣ сѣи рѣже мларѣи мларѣи ии.
 и знеж же и згнѣсѣ мѣбѣсѣ. она же
 шедши въ зѣстѣи въ вѣшнѣи мѣсѣи
 мѣ. платѣи ексѣи рѣдажѣи ексѣи.
 ѿн же слышавше іако живѣе стѣи.

Егоу ексѣи и ѿ въскрѣсе іе въ рѣкѣ ж.

How God Fulfilled the Feast		How and Why Feast was Celebrated	
	Christ God's Lamb has been sacrificed		Passover
	Clean out old leaven... just as you are in fact unleavened		Unleavened Bread
	Christ has paid our sins, we are now clean of sin		Firstfruits
	Christ has risen the firstfruits		Pentecost or Feast of Harvest
	The Holy Spirit has been released		Shavuot is traditionally cited as the day of the giving of the Torah.
	Coming Soon		During harvesting the trumpet would sound and all the workers would go to the temple immediately
	The church will meet the Lord in the air		Atonement will be made to cleanse you
	Atonement for sins		Harvest celebration memorial of tabernacles in wilderness
	Celebration of the ones who are with God		Tabernacles